

*II. Actes dont la publication n'est pas une condition de leur applicabilité***Commission**

1999/218/CE :

- * **Décision de la Commission, du 25 février 1999, relative aux modalités selon lesquelles les fonctionnaires et agents de la Commission européenne peuvent être autorisés à avoir accès à des informations classifiées détenues par la Commission (notifiée sous le numéro C(1999) 423)**

1999/219/CE :

- * **Décision de la Commission, du 11 mars 1999, relative à une demande de remboursement de droits antidumping perçus sur certaines importations de silicium métal originaires du Brésil, présentée par Ecumet (UK) Ltd (notifiée sous le numéro C(1999) 559)**

1999/220/CE :

- * **Décision de la Commission, du 23 mars 1999, portant modification de la décision 87/257/CEE relative à la liste des établissements des États-Unis d'Amérique agréés pour l'importation de viandes fraîches dans la Communauté (notifiée sous le numéro C(1999) 711) (Texte présentant de l'intérêt pour l'EEE)**

Rectificatifs

- * **Rectificatif au règlement (CE) n° 378/1999 de la Commission, du 19 février 1999, complétant l'annexe du règlement (CE) n° 2400/96 relatif à l'inscription de certaines dénominations dans le « Register des appellations d'origine protégées et des indications géographiques protégées » prévu au règlement (CEE) n° 2081/92 du Conseil relatif à la protection des indications géographiques et des appellations d'origine des produits agricoles et des denrées alimentaires (JO L 46 du 20.2.1999)**

*II. Besluiten waarvan de publicatie niet voorwaarde is voor de toepassing***Commissie**

1999/218/EG :

- * **Besluit van de Commissie van 25 februari 1999 betreffende de regeling inzake de machtiging van ambtenaren en andere personeelsleden van de Europese Commissie tot raadpleging van gerubriceerde informatie die de Commissie in haar bezit heeft (kennisgeving geschied onder nummer C(1999) 423)**

1999/219/EG :

- * **Beschikking van de Commissie van 11 maart 1999 betreffende een door Ecumet (UK) Ltd ingediend verzoek om terugbetaling van antidumpingrechten op de invoer van siliciummetaal uit Brazilië (kennisgeving geschied onder nummer C(1999) 559)**

1999/220/EG :

- * **Beschikking van de Commissie van 23 maart 1999 tot wijziging van Beschikking 87/257/EEG inzake de lijst van voor de invoer van vers vlees in de Gemeenschap erkende inrichtingen in de Verenigde Staten van Amerika (kennisgeving geschied onder nummer C(1999) 711) (Voor de EER relevante tekst)**

Rectificaties

- * **Rectificatie op Verordening (EG) nr. 1648/95 van de Commissie van 6 juli 1995 tot wijziging van Verordening (EEG) nr. 3887/92 houdende uitvoeringsbepalingen inzake het geïntegreerde beheers- en controlesysteem voor bepaalde communautaire steunregelingen (PB L 156 van 7.7.1995)**

- * **Rectificatie op Verordening (EG) nr. 378/1999 van de Commissie van 19 februari 1999 tot aanvulling van de bijlage bij Verordening (EG) nr. 2400/96 betreffende de inschrijving van bepaalde benamingen in het « Register van beschermde oorsprongsbenamingen en beschermde geografische aanduidingen », bedoeld in Verordening (EEG) nr. 2081/92 van de Raad inzake de bescherming van geografische aanduidingen en oorsprongsbenamingen van landbouwproducten en levensmiddelen (PB L 46 van 20.2.1999)**

**GOUVERNEMENTS DE COMMUNAUTE ET DE REGION
GEMEENSCHAPS- EN GEWESTREGERINGEN
GEMEINSCHAFTS- UND REGIONALREGIERUNGEN**

VLAAMSE GEMEENSCHAP — COMMUNAUTE FLAMANDE

MINISTERIE VAN DE VLAAMSE GEMEENSCHAP

Departement Economie, Werkgelegenheid, Binnenlandse Aangelegenheden en Landbouw

[C - 99/35451]

**23 MAART 1999. — Omzendbrief BA-99/03. Tweede omzendbrief voor de gemeenten, de provincies en de OCMW's
aangaande sommige financiële diensten: annaliteit van de begroting - gevolgen voor herhalingsopdrachten**

Aan mevrouw de gouverneur,
Aan de heren gouverneurs,
Ter kennisgeving aan:
- de leden van de bestendige deputaties
- de colleges van burgemeester en schepenen
- de voorzitters van de OCMW's
Mevrouw de gouverneur,
Mijnheer de gouverneur,

I. Inleiding.

Met omzendbrief BA-98/04 van 23 juni 1998 werd onder punt II.7.1. reeds de aandacht gevestigd op de mogelijkheden zoals opgesomd in artikel 17, § 2, 2°, van de overheidsopdrachtenwet van 24 december 1993 (onderhandelingsprocedure zonder voorafgaande bekendmaking).

Met deze omzendbrief wensen wij specifiek de problematiek van de herhalingsopdrachten met betrekking tot leningen onder de aandacht te brengen.

Deze richtlijnen zijn van toepassing op de provinciebesturen, de gemeentebesturen en de openbare centra voor maatschappelijk welzijn.

II. Regelgeving.

Alvorens dieper op de gestelde problematiek in te gaan, wijzen wij er op dat de wetgeving "overheidsopdrachten" in bepaalde gevallen inderdaad in de mogelijkheid voorziet voor het bestuur om de onderhandelingsprocedure toe te passen via het stelsel van "herhalingsopdrachten" maar dit gegeven houdt absoluut geen verplichting in om deze werkwijze te volgen. Dit principe geldt zowel voor de opdrachtgever als voor de opdrachtnemer.

Het bestuur heeft aldus steeds de mogelijkheid een totaal nieuwe procedure op te starten.

Het principe van herhalingsopdrachten is voor het overige geen nieuw gegeven dat pas zou ingevoerd zijn in de wet van 24 december 1993.

De bepaling van artikel 17, § 2, 2°, b, was voor wat betreft de werken immers reeds opgenomen in artikel 17, § 2, 10°, van de (oude) wet van 14 juli 1976.

Wat de overheidsopdrachten voor diensten betreft was dergelijke bepaling reeds opgenomen in artikel 11, 3, f), van richtlijn 92/50/EEG.

Om het begrip "herhalingsopdracht", zoals bepaald in artikel 17, § 2, 2°, b), van de wet van 24 december 1993, toe te passen moeten de besturen aan een aantal cumulatieve voorwaarden voldoen.

1. Een eerste voorwaarde is dat het moet gaan om nieuwe diensten, bestaande uit een herhaling van soortgelijke diensten.

« Soortgelijk » dient geïnterpreteerd te worden als zijnde « van dezelfde soort, in hoofdtrekken overeenkomend ».

Deze definitie houdt m.a.w. in dat een strenge éénvormigheid tussen oorspronkelijke opdracht en verlenging (herhaling) niet vereist is. Wijzigingen of verbeteringen zijn toegelaten.

Opmerkelijk is wel dat de wetgever geen beperking oplegt inzake frequentie van het aantal herhalingsopdrachten. Redelijkerwijze moet evenwel gesteld worden dat een herhalingsopdracht bedoeld is om - zonder tijdverlies en via een soepele procedure - een opdracht uit te voeren die bij de initiële gunning nog niet gekend was, of waarvan de uitvoering nog hoogst onwaarschijnlijk was.

Vertrekkend van deze uitgangsstelling zou het in principe aldus in de meeste gevallen niet mogelijk zijn het principe van « herhalingsopdrachten » toe te passen op leningen aangezien de besturen meerjarige financiële beleidsplannen (moeten) opmaken en zodoende hun financiële behoeften voor de komende jaren kunnen plannen.

Tot versterking van deze gedachte vestigen wij eveneens de aandacht op het annaliteitsbeginsel van de begroting, dat inhoudt dat alle ontvangsten en uitgaven voor het betreffende dienstjaar op de begroting moeten gebracht worden. Wat de investeringsleningen betreft, lijkt het bijgevolg logisch dat, vertrekkend van het jaarlijks investeringspakket, de raad jaarlijks het bedrag aan op te nemen (en dus aan te besteden) leningen bepaalt.

Indien het bedrag voor het betreffende dienstjaar groter blijkt te liggen, dan kan er tot een herhalingsopdracht (of zelfs tot een aanvullende opdracht in toepassing van artikel 17, 2°, a, van de wet van 24 december 1993) overgegaan worden.

Bovengenoemd beginsel doet eveneens geen afbreuk aan de verplichting om een meerjarig financieel beleidsplan op te stellen, aangezien het geen overdreven opdracht is voor een normaal werkend bestuur om één keer per jaar het geraamde leningspakket in mededinging te stellen.

Bovendien is dit inderdaad een zaak van behoorlijk bestuur op financieel vlak, aangezien de rentevoeten ondertussen misschien gedaald zijn, en aangezien op deze wijze de concurrentie tussen de financiële instellingen « levendig » wordt gehouden (hetgeen ook de bedoeling was van de Eerste Minister, door expliciet de investeringsleningen op te nemen in de verduidelijkende omzendbrief).

Tenslotte wijzen wij er op dat artikel 17 van de wet van 24 december 1993 (de onderhandelingsprocedure) beperkend dient te worden geïnterpreteerd, met het oog op het vermijden van misbruiken die kunnen ontstaan door een oneigenlijk gebruik van deze procedure.

2. De overeenkomst dient afgesloten met de aannemer (dienstverlener) die de eerste opdracht kreeg.

3. De af te sluiten overeenkomst dient overeen te stemmen met een basisontwerp.

Onder basisontwerp dient begrepen te worden, het ontwerp dat voortspuit uit studies gedaan door het bestuur, hetzij uit een wedstrijd door het bestuur uitgeschreven (zie ook Flamme, Praktische commentaar bij de reglementering van de overheidsopdrachten, deel 1A, p.920).

4. Het (basis)ontwerp moet het voorwerp hebben uitgemaakt van een eerste ontwerp, gegund na aanbesteding of offerteaanvraag.

Indien om bepaalde redenen toch herhalingsopdrachten worden gegund is het zeker nuttig te herinneren dat men voor het bepalen van de Europese (bekendmakings)drempelbedragen alle opdrachten die op het ogenblik van de raming redelijkerwijze voorspeld kunnen worden, in aanmerking moet nemen.

In het licht van de meerjarige financiële beleidsplannen welke besturen opmaken lijkt het aldus logisch dat, voor de raming, rekening gehouden wordt met deze « voorspelde » bedragen.

Indien bij de oorspronkelijke procedure de Europese drempelbedragen niet werden overschreden, en bij een herhalingsopdracht dreigt dit wel het geval te zijn, dan is het trouwens in ieder geval aangewezen om deze opdracht niet meer te gunnen wegens het risico van het onregelmatig verklaren van de vorige procedure.

5. De mogelijkheid tot herhaling moet reeds bij het uitschrijven van de eerste opdracht vermeld worden (cfr. bestek; basisontwerp).

6. De mogelijkheid tot herhaling is beperkt tot een periode van drie jaar na het gunnen van de oorspronkelijke opdracht.

Wij verzoeken u, mevrouw de gouverneur, mijnheer de gouverneur, de gemeentebesturen en de OCMW's in kennis te stellen van deze omzendbrief via publicatie ervan in het bestuursmemoriaal.

Volledigheidshalve zenden wij alle besturen rechtstreeks een afschrift van deze omzendbrief.

Deze omzendbrief kan ook geconsulteerd worden via Publilink of Internet op het volgende url adres:

— voor Publilink: <http://publiwww.vlaanderen.be/aba/omzend.htm>

— voor Internet: <http://aba.ewbl.vlaanderen.be/omzend.htm>

L. Martens,

Vlaams minister van Cultuur, Gezin en Welzijn.

L. Peeters,

Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Stedelijk Beleid en Huisvesting.